

tartották rendbe pénzbeli sorukat. Megélték, mert élni kellett a maguk módja szerint. Iszákiból falatozták a hideg bürge paprikát, hozzá a bögréből került savanya uborkával, jó szögedi fehér kenyérrel. Ha lejutottak a Dunához, míg a kompa állhattak, összerementették a jónál is jobb szalonnaszíros csukát, vagy jó paprikáshalat, főztek harcsa, kecsege, potykából s különösen jól esett, ha egy menyhal is került bele. S mindennek az árát macskalábbal számítva osztották rá az étkezőkre; mert a bolgrács-hog gazdákkal és fuvarosokkal együtt sokszor 10-12 személy került.

Mint apró diákemberke velük jártam-keltem, az iskolai szüneteket köztük töltöttem, bejártam a Dunántúlt, Horvátországot. Mikor hazajövet számadásra került a sor, édes szülém hamarabb készen volt a macskalábbal, min, ér a magam számításával, mikor aztán jót mosolygott a kis unoka tehetségségén.

Sz. M.

HIREK

0000

A közönséghez.

A háboru három és fél éve alatt minden szükségleti cikk ára legalább többszáz százalékkal emelkedett. Az általános árdragulással tartották a versenyt a lap előállításához szükséges anyagok és javítani kellett és kell még természetesen a szellemi és fizikai munkás helyzetén is. Ezzel szemben a *Délmagyarország* a háboru kitörése óta mindössze évi négy koronával emelte föl előfizetési díját, de még ezzel az áremeléssel együtt is csak annyiba került, amennyit a hozzá hasonló nagy, sőt kisebb lapokért már a béke idején is kellett fizetni. Ez a mi adminisztrációjunk háborús mérlege.

Meg fogja érteni tehát olvasóink nagy és bizonyára még folyton gyarapodó tábor, ha a reánk nehezülő egyre nagyobb teherrel szemben kénytelenek vagyunk a lap előfizetési árát évi 8 koronával fölemelni. Állandó harcban az árdragítási tendenciák ellen és a közönségért, elveinket tetteinkkel és igazolni kívántuk, ezért van, hogy kiadásainknak is kívántuk, ezért van, hogy kiadásainknak csak nagyon csekélyke részét hárítottuk át olvasóinkra. Hisszük, hogy ez az eljárásunk általános méltánylásra fog találni. Fiatalon és fiatalos erővel rövid idő alatt a népszerűség és elterjedtség lendületes pályáját futottuk meg. Azt, amiért mellénk állt és támogatót a közönség, ha lehet, még fokozottabban fogja a jövőben megtalálni hasábjainkon: a független újságíró bátor munkáját, a gyors és hiteles hírszolgáltatást.

A *Délmagyarország* előfizetési ára 1918. január 1-től:

Egész évre	36 korona.
Félévre	18 korona.
Négyedévre	9 korona.
Egy hónapra	3 korona.

Befagyott a Tisza.

Az idén szép karácsony volt. Szép, fehér és kellemesen hideg. Még a napos oldalon sem olvadt és az ereszetek sem csurgatták a karácsonyi tiszteletére hullott hópihéket. A régi, kedves karácsony-ünnepék jutottak eszünkbe, amikor a szenteste ártatlan szórakozása: a dióra való kártyázás után, csillagos éjjelen megindultunk a meleg szobából és mentünk a fagyos uton éjfél misére. Akkor is havas volt a világ és talán hidegebb a levegő, az árkok vizei recsegve pattogtak, amint elszivta őket a kemény fagy. És fehér volt minden. A tél igazi kedves arcúata mosolygott a teli hold fényében. Emlékszünk ezekre a hangulatos estekre, amiként a maiakra emlékezni fognak majdan idők multával, esztendőik tovairamodásával a mai gyemekék. És

érezni fogják majdan a katolikus egyház legszébb ünnepének a melegségét, mint érezzük a szelid emlékezés révén a multakét még mi is — öregek.

Igaz, hogy a mai karácsony-estvének megmaradnak azok a komor hangulatai, melyeket árnyként vet lelkünkre a fekete világháború. Ez a rideg, ez a lelketdidergető nehéz borzalom, melyben élünk, melyben fáradtan, vonszoljuk magunkat ezer gond s izgalom között tovább, tovább egyik napról a másikra, reszkelve a kínálkozó fehér béke után. Hogy mennyire lekötik minden idegszálunkat ezek a komor hangulatok, kitetszik abból is, hogy a tél eszményeit ugyszólván teljesen figyelmen kívül hagyjuk. Jóformán észre sem vesszük a mellettünk eliramló szánkót, melynek csengő ma is olyan izgatóan csilingelnek, mint régenten, de a kedves hang elcsuhan a tél párás levegőjében s nincs meg az érdekessége, mint volt máskor, a csöndes, nyugalmas béke idejében.

Az öreg Tiszát sem figyeljük az állandó izgalmak között elvonuló napok alatt, miként figyeltük hajdanában, hogy ugyan mit mivel a tavaszi áradáskor rakoncátlanokdni szokott szőke folyó, elhozta-e már pattogó légtakaróját, mely téli hangulatot teremt a víztükrön, a széles ártereken egyaránt? S ha mégis oda visz utunk, ámulva látjuk, hogy hiszen befagyott a vén Tisza. A közuti hidtól a vasúti hidig már kemény pécélba szorította öki-gyelmét a jég... S a szemünk előtt föltárul a lebilincselő téli tájkép, mely eltüntette teljesen a tavaszt, a nyárit s a melankolikus őszi képet.

A természet szépségeiben gyönyörködő lélek, azt hiszem, ösmeri mind a négy évszaknak a tiszai hangulatát. És hirtelen meg sem tudná állapítani, hogy tavaszkor a fölszabadult élet eleven, mozgó képe-e a hangulatosabb, vagy a nyaré, amikor illatot küldenek a büszke folyó fölé az újszegedi hársak és or-

gonabokrok, s a Tiszán minden szépségével és érdekességével hullámozik a vízi élet. Avagy a hervadó ős hangulata ejti-e meg a lelket jobban, amikor a melázó csönd kezd urrá lenni s a tulsó parton már rozsdavörös színt öltenek a fűzések s a mögöttük pompázó liget bokrai és fái. A téli hangulat is bájos... Dermedtség nehezedik mindenre. Olmos szürkeség és a megállt élet halotti nyugodtsága. Alig hall hangot az ember. A villanyos kocsik dübörgése is elnémul a közuti hidon, lassan megy át a sárga kocsi, mint egy nehéz álom. Az ártereken legfeljebb egy fuvaroskocsit lát az ember, a nyári élet emlékeként, azt is fázósan, unalmasan rakja meg fővennyel a magában dolgozó paraszt s mikor készen van vele, olyan kínosan ándulnak meg a sovány gebék, hogy szánalom nézni őket. A hangtalanságba csak egy riasztó hang hasít bele, ez is a szivünkbe markol most. Katonák kénytelen, erőltetett dala száll át valahonnan Új-Szegedről.

Mégis kellemesen újságoljuk idehont a városban:

— Befagyott a Tisza!

— **Tőzsde.** Budapestről jelentik: 'Az értéktőzsdén szilárd megnyitás után általános ellanyhulás állott be. Az értékek 15-20 koronával estek. Osztárk Hitel 865, Magyar Hitel 1284, Fabank 804, Forgalmibank 576, Hazai Bank 558, Jelzálog 545, Leszámitoló 718, Kereskedelmi Bank 5900, Magyar Bank 836, Salgótarjáni 1030, Urikány 700, Rimamurány 1008, Atlantica 1325.

— **Kitüntetés.** Hammer József, a 3. népfölkelő gyalogezrednél beosztott 5. honvéd gyalogezredbeli tartalékos főhadnagynak a legfelsőbb dicséret elismerés újlag — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adatott.

Telefon:
1922-2070-80
455.

KORZÓ MOZI

Igazgató: VAS SANDOR.

Telefon:
PÁNYTÁR
11-85.

Szilveszter-esti kabaré műsora:

1. Megnyitó konferansz
Egy kis kritika. Tartja:
KOVÁCS ANDOR.
2. K. BALOGH BÖSKE
Próza magánszámok.
3. Ünnepeken. Tréfa ját-
szák Szász Ilona és Kovács.
4. Különbéke! Kovács kon-
feransza.
5. BALINT BÉLA műdalok.
6. Utazás a jegyek körül.
Tréfa játsszák Balint és
Kovács Andor.
7. SZÁSZ ILONA magán-
számai
8. Halló: Tréfa, játsszák Ba-
logh Böske és Kovács.

(Szünet.)

9. Cipőrendelet! Kovács kon-
feransza.
10. K. Balogh Böske kuplek,
chansonok.
11. A konferálás titka. Ko-
vács konferansza.
12. BALINT BÉLA.
13. Kovács Andor énekes
magánszáma:
- a) Siratja Vig Erzsébet.
(Emőd—Buday)
- b) Nyomd meg a gombot.
(Kovács)
- c) Dohány Inség. (Kovács).
14. SZÁSZ ILONA.
15. A B. osztályu népföl-
kelő. Bohózat.

Az előadás kezdete pont 10 órakor.

Helyárak: Páholy ülés és Zsölye 10.—, I. hely 8.—
II. hely 6.— K. III. hely 4.— K.